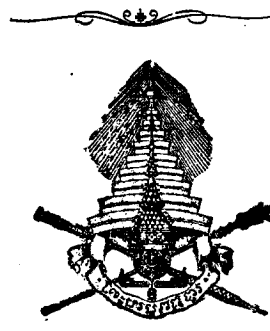

หม่อมเจ้าอรชร	บริจาคทรัพย์ปฏิสังขรณ์	
วัดบริษายก		หน้า ๕๐๔
ข้าราชการ ทนายศิลาแดงโตศิลา		หน้า ๕๐๔
สมบุญ ทนายเงิน ท่า สุ่มหน้า	ที่ วัดเบญจม	
บพิตร		หน้า ๕๐๔
ราย ชื่อผู้ถวาย สิ่ง ของ	สำหรับ หอ พุทธ	
ศาสน์สังคหะ		หน้า ๕๐๔
ย่อคำพิพากษา คดีล้มละลาย		หน้า ๕๐๔
ประวัติ พระกัมภยบาทว์ (ท่วม)		หน้า ๕๐๖

พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ

ร, ศ, ๑๑๙

มีพระบรมราชโองการ ใน พระบาทสมเด็จพระ
 พระปรเมนทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอม
 เกดเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นเกล้า ๆ
 ให้ ประกาศ ให้ ทราบทั่ว กันว่า ด้วย ทุกวันนี้
 การ ไป มาค้า ขาย แะ ทำ ไร่ นา บ้าง ไม่ เจริญ
 ยิ่ง ขึ้น กว่าแต่ ก่อน เป็นเหตุ ให้ ราคา ข้าว, มัน,
 โค, กระบือ, ซึ่ง เป็น สัตว์พาหนะ แะง ขึ้น
 เป็น หลายเท่า โจร ผู้ร้าย จึง พยายาม ลักสัตว์
 พาหนะไปเที่ยวขาย ต่างแขวงต่างเมือง มีอยู่ เหนือ ๆ
 พระราช บัญญัติ สำหรับ บังคับ กัน โจร ผู้ร้าย ลัก
 สัตว์ พาหนะ ที่มี อยู่ แล้ว ยัง หา พอ แก่ การ ที่
 จะ ปรายปราม โจร ผู้ร้าย ลัก สัตว์ พาหนะใน
 เวลา นี้ ไม่ ทรง พระราช ดำริห์ เห็น สมควร จะ

ต้อง แก่ ไข เพิ่ม เติม พระราช บัญญัติ สัตว์
 พาหนะ ขึ้น ไว้ ให้ พอ แก่การ ที่ จะ บังคับ กัน โจร
 ผู้ร้าย ลัก สัตว์ พาหนะ จึง ทรง พระกรุณา
 โปรดเกล้า ๆ ให้ ทรง พระราช บัญญัติ ไว้
 สืบ ไป ดังนี้ว่า

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยนาม แะกำหนดใช้พระราชบัญญัติ
 มาตรา ๑ พระราช บัญญัตินี้ ให้ เรียกว่า
 “พระราช บัญญัติ สัตว์พาหนะ รตน โกสินทร
 ศก ๑๑๙”

มาตรา ๒ พระราช บัญญัตินี้ เมื่อเสนา
 บดี ได้รับ พระราช ทาน พระบรม ราชานุญาต
 ประกาศ ลง ไว้ ใน หนังสือ พิมพ์ ราชกิจจานุ
 เบกษา กำหนด ให้ ใช้ ใน หัวเมือง มณฑลโต
 เมื่อใด ก็ให้ ใช้ พระราช บัญญัตินี้ ใน หัว
 เมือง มณฑลนั้น ๆ ตั้งแต่วันที่ ได้ กำหนด เป็น ต้น
 สืบไป

หมวดที่ ๒

ว่าด้วยอธิบายคำ

มาตรา ๓ คำบาง คำ ซึ่ง ใช้ ใน พระราช
 บัญญัตินี้ ให้เข้าใจ ความ อธิบาย ดังนี้ คือ
 คำว่า เสนาบดี ให้เข้าใจว่า เสนาบดี เจ้า
 นำที่ คำว่า เจ้าพนักงาน ให้เข้าใจว่า ข้าราชการ
 การ ประจํา มณฑล และ ประจํา เมือง กดี
 เจ้าพนักงาน สรรพากร กดี กรมการ ข้าเภอ กดี
 กำนัน ผู้ใหญ่ บ้าน กดี พดกระเวร พดตำรวจ
 กดี คำว่า สัตว์พาหนะ ให้เข้าใจว่า
 ข้าว, มัน, โค, กระบือ, ล่อ, สัตว์ ๕ อย่างนี้

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยตำแหน่ง นายทะเบียน

มาตรา ๔ ให้กรมการ ข้าเภอ ซึ่ง ได้ ตั้ง
 ตาม พระราช บัญญัติ ลักษณะ ปกครอง ท้องที่

เปน นาย ทะเบียฟ กระทำ การ ตาม พระราชบัญญัติ นี้ โดย ตำแหน่ง สำหรับ อำเภอ นั้น ๆ เว้น แต่

ข้อ ๑ หัว เมือง มณฑล ไท ที่ไม่ได้ใช้ พระ ราช บัญญัติ ลักษณะ ปก ครอง ท้อง ที่ ก็ให้ เสนา บดี จัดตั้ง เจ้า พนักงาน เปน นาย ทะเบียฟ ขึ้น ประจำ ท้อง ที่ ใน หัว เมือง มณฑล นั้น จะมี แห่ง เดียว หรือ หลาย แห่ง ตามควร แก่ ท้อง ที่

ข้อ ๒ ถ้า ข้าหลวงเทศาภิบาล เห็นว่า อำเภอ ไท ไม่ควร จะ ต้อง มี นาย ทะเบียฟ จะ ให้ กรม การ อำเภอ อื่น เปน ตำแหน่ง นาย ทะเบียฟ กระทำ การ ตาม นำ ที่ ใน พระ ราช บัญญัติ นี้ ตลอด หลาย อำเภอ รวม กัน ก็ได้

หมวดที่ ๔

ว่า ด้วย ลักษณะ ทำ ตัว รูป พรรณ

มาตรา ๕ ตั้งแต่วันที่ ได้ ใช้ พระ ราช บัญญัติ นี้ ให้ บรรดา เจ้า ของ สัตว์ พาหนะ นำ สัตว์ พาหนะ ของ ตน มา หมาย คำ หนี แด่ จด ลง ทะเบียฟ ที่ นาย ทะเบียฟ ใน อำเภอ นั้น ๆ ตาม วันที่ นาย ทะเบียฟ จะ กำหนด ให้ นำ มา ภายใน ๒ เดือน การ จด ทะเบียฟ นี้ ให้ นาย ทะเบียฟ กระทำ ตาม หลัก กาน ตาม ที่ ว่า ไว้ ใน มาตรา ๖ แต่ ใน การ จด ทะเบียฟ ชั้น แรก นี้ ถ้า เปน สัตว์ พาหนะ ที่มี ตัว รูป พรรณ เดิม ถูก ต้อง ตาม กฎ หมาย อยู่ แล้ว ให้ นาย ทะเบียฟ สลัก หลง แด่ ประทับ ตรา ตัว รูป พรรณ หมาย เปน สำคัญ ว่า ได้ นำ มา ตรวจ จด ลง ทะเบียฟ แล้ว แต่ ให้ ตัว รูป พรรณ นั้น เปน อัน ใช้ ได้ ต่อ ไป แต่ มี ให้ เรียก ค่า ชนม เนียม จด ทะเบียฟ เว้น ไว้ แต่ ต้อง ทำ ตัว รูป พรรณ ให้ ใหม่ จึง ให้ เรียก ค่า ชนม เนียม ตาม พระ ราช บัญญัติ นี้

มาตรา ๖ สัตว์ พาหนะ ซึ่งเป็น ลูก คอก ก็ ตี ถูก ตี ตี หรือ เปน สัตว์ เพลิด สัตว์ ป่า ก็ ตี เมื่อ เจ้า ของ จับ จับ ชี แล้ว ให้ พา มา ให้นาย ทะเบียฟ หมาย คำ หนี จด ลง ทะเบียฟ แด่ เจ้า ของ ต้อง รับ ตัว รูป พรรณ แบบ หลวง สำหรับ ตัว สัตว์ พาหนะ ตัว ละ ใบ ทุก ตัว ใน การ ที่ พา สัตว์ พาหนะ มา จด ลง ทะเบียฟ รับ ตัว รูป พรรณ นี้ เจ้า ของ ต้อง มา เอง หรือ มี ผู้ แทน ตัว มา พร้อม ด้วย พยาน ผู้ รู้ เห็น แต่ ผู้ เปน พยาน นี้ สมควร จะ ต้อง ให้ ผู้ ใหญ่ บ้าน เปน พยาน เว้น ไว้ แต่ ความ จำ เปน ซึ่ง ผู้ ใหญ่ บ้าน จะ เปน พยาน ไม่ได้ จึง ให้ เอา ผู้ อื่น

มาตรา ๗ สัตว์ พาหนะ ซึ่งมี ผู้ พา เข้า มา แด่ เมือง ต่าง ประเทศ ชั่ว ครั้ง ๑ คราว ๑ เช่น สัตว์ พาหนะ ที่ บรรทุก ต่าง สินค้า เข้า มา ขาย เปน ครั้ง เปน คราว เปน ต้น ก็ ตี สัตว์ พาหนะ ที่ พา ผ่าน พระ ราช อาณาจักร ก็ ตี ไม่ ต้อง จด ลง ทะเบียฟ หรือ ทำ ตัว รูป พรรณ ตาม พระ ราช บัญญัติ นี้ แต่ ถ้า สัตว์ พาหนะ ที่ ว่า มา ใน มาตรา นี้ จะ คง อยู่ ใน พระ ราช อาณาจักร โดย กาว ที่ ชื้อ ขาย ให้ มัน ก็ ตี หรือ โดย ที่ ผู้ เปน เจ้า ของ จะ เลี้ยง สัตว์ ไว้ ใช้ สร้อย ใน พระ ราช อาณาจักร ก็ ตี ต้อง นำ มา ลง ทะเบียฟ แด่ รับ ตัว รูป พรรณ เหมือน อย่าง สัตว์ ลูก คอก ตาม ที่ ได้ ว่า ไว้ ใน มาตรา ๖

มาตรา ๘ ถ้า จะ เปลี่ยน เจ้า ของ สัตว์ พาหนะ ด้วย เหตุ ประการ ไต ๆ ให้ เจ้า ของ เดิม แด่ เจ้า ของ ใหม่ ทั้ง ๒ ฝ่าย หรือ ผู้ แทน ตัว พร้อม ด้วย พยาน ดัง ว่า มา แล้ว ใน มาตรา ๖ พา สัตว์ พาหนะ แด่ ตัว รูป พรรณ สำหรับ สัตว์ พาหนะ ตัว นั้น มา ยิง นาย ทะเบียฟ ใน ท้อง ที่ อัน นั้น ให้ นาย ทะเบียฟ โอน ทะเบียฟ แด่ สัก

หลัง ตัว รูป พรรณ เป็น สำคัญ ในการที่จะ
เปลี่ยนเจ้าของ ถ้ามิได้ ทำตามความใน มาตรา นี้
ใน กคร ที่เปลี่ยนเจ้า ของ กัน นั้น ห้ามมิให้
คัดรับว่า การ เปลี่ยนเจ้า ของ กัน นั้น ถูกต้อง
ด้วย กฎหมาย

มาตรา ๘ ผู้ใด รับ มรดก สัตว์ พาหนะ ให้
ตัวเอง หรือ แต่ง ผู้แทน ตัว พร้อม ด้วย พยาน
ตั้ง ไว้ ใน มาตรา ๖ พา สัตว์ พาหนะ แล
ตัว รูป พรรณ สำหรับ สัตว์ พาหนะ ตัว นั้น มา
ยัง นาย ทะเบียฬ ให้ โอน ทะเบียฬ แล สัก หลัง
ตัว รูป พรรณ เป็น สำคัญ

มาตรา ๑๐ ก่อน ที่ นาย ทะเบียฬ จะ ทำ ตัว
รูป พรรณ ให้ ใหม่ หรือ จะ สัก หลัง ตัว รูป
พรรณ เปลี่ยน เจ้า ของ สัตว์ พาหนะ ให้ ถ้าม
เจ้า ของ เก่า ใหม่ ทั้ง พยาน แล ให้ ตรวจ คำหนี
รูป พรรณ สัตว์ พาหนะ ทั้ง หนังสือ รูป พรรณ
เดิม ใน การ ที่จะ เปลี่ยน เจ้า ของ ให้ เห็น ความ
บริสุทธิ ของ การ นั้น แล้ว จึง ทำ แล โอน ให้
ถ้า ตัว รูป พรรณ ที่ เจ้า ของ นำ มา ยื่น ใน การ
ที่จะ เปลี่ยน เจ้า ของ เป็น ตัว รูป พรรณ อย่างเก่า
ที่ ทำ ก่อน ออก พระ ราช บัญญัติ นี้ ให้
นาย ทะเบียฬ มี อำนาจ ที่จะ ยึด ตัว รูป พรรณ
เก่า ไว้ แล ทำ ตัว ใหม่ ให้ ไป แทน แต่ ตัว
เก่า ที่ ยึด ไว้ นั้น ต้อง สัก หลัง หมายถึง ว่า ใช้
ไม่ได้ ต่อ ไป

มาตรา ๑๑ ผู้ใด นำ สัตว์ พาหนะ มา แต่ต่าง
แขวงต่าง อำเภอ เมื่อ มา ถึง ที่ อยู่ หรือ ที่ ซึ่ง จะ เลี้ยง
สัตว์ นั้น ไว้ ให้ พา สัตว์ แล ตัว รูป พรรณ ไป
ให้นาย ทะเบียฬ ใน ท้อง ที่ อัน นั้น ตรวจ แล จด
ลง ทะเบียฬ แต่ ภายใน ๗ วัน

มาตรา ๑๒ ให้นาย ทะเบียฬ มี ทะเบียฬ
ใบอนุญาต สัตว์ พาหนะ บรรดา มี อยู่ ใน ท้อง ที่

ของ คน แล ให้ มี สำเนา ตัว รูป พรรณ ที่ ทำ ให้
ผู้หนึ่ง ผู้ใด ทุก ฉบับ นาย ทะเบียฬ ต้อง รับ ผิด
ชอบ ที่จะ ทำ ทะเบียฬ ใบอนุญาต แต่ สำเนา ทั้ง นี้
ให้ ถูก ต้อง

มาตรา ๑๓ ถ้า ตัว รูป พรรณ ของ ผู้ใด เป็น
อัน คราย จะ ขอ รับ ตัว แทน รูป พรรณ จาก นาย
ทะเบียฬ ก็ได้ แต่ ใน การ จะ ขอ ตัว แทน รูป พรรณ นี้
ผู้ขอ ต้อง มา ขอ ภายใน ๑๕ วัน ผู้ขอ ต้อง
สำเนา ตน ตาม กฎหมาย แล ให้ นำ พยาน มา
ให้นาย ทะเบียฬ ได้ ส่วน จน เห็น ความ บริสุทธิ
ก่อน นาย ทะเบียฬ จึง ทำ ให้ ได้ ตัว แทน รูป
พรรณ นี้ ใช้ ได้ เหมือน กับ ตัว รูป พรรณ ทุก
ประการ เว้น ไว้ แต่ ถ้า ปรากฏ ว่า ตัว รูป พรรณ
เดิม มี อยู่ เมื่อใด ตัว แทน รูป พรรณ นั้น เป็น
ใช้ไม่ได้

มาตรา ๑๔ ถ้า ตัว รูป พรรณ หาย แล
เจ้า ของ ได้ รับ ตัว แทน รูป พรรณ ไป แล้ว ถ้า
ผู้หนึ่ง ผู้ใด ได้ ตัว รูป พรรณ ที่ หาย นั้น ต้อง
นำ มา ส่ง ต่อ นาย ทะเบียฬ

มาตรา ๑๕ ใน การ ทำ ตัว รูป พรรณ ใหม่ ก็
ดี สัก หลัง ตัว รูป พรรณ ก็ดี ทำ ตัว แทน
รูป พรรณ ก็ดี หมายถึง คำหนี สัตว์ พาหนะ ก็ดี
ให้ เรียก ค่า ชนม เนียม ตาม อัตรา ซึ่ง มี อยู่
ท้าย พระ ราช บัญญัติ นี้

มาตรา ๑๖ ถ้า สัตว์ พาหนะ ของ ผู้ใด ต้อง
เหตุ ที่ กระ ทำให้ คำหนี คดลาด เคลื่อน จาก ตัว
รูป พรรณ ให้ เจ้า ของ รับ พา มา แจ่ง ต่อ นาย
ทะเบียฬ ให้ จด หมายเลข แก่ ไช คำหนี ลง ไว้
ใน ตัว รูป พรรณ แล ใบอนุญาต แต่ ภายใน ๑๕ วัน
ตั้งแต่ เจ้า ของ ได้ ทราบ เหตุ นั้น

มาตรา ๑๗ ห้าม มิ ให้ ผู้หนึ่ง ผู้ใด แก่

ไซ เบ็ญน แปลง คำหนีสัตว์พาหนะ แต่ที่ได้จด
ลงไว้ในตัวรูปพรรณ ให้คลาดเคลื่อนไป

มาตรา ๑๘ ถ้าสัตว์พาหนะตาย หรือ
จำหน่ายออกไปนอกพระราชอาณาจักร เจ้าของ
ต้องมอบตัวรูปพรรณแก่กำนันให้นำมาส่งไว้
ที่นายทะเบียน ภายใน ๑๕ วัน หรือต้องส่ง
ต่อเจ้าพนักงาน ในเวลาเมื่อเจ้าพนักงานได้
เรียกให้ส่งก่อนกำหนดนั้น ตัวรูปพรรณ
เหล่านี้ ให้นายทะเบียนสักหลังเสียว่าไซ
ไม่ได้อีกต่อไป

หมวดที่ ๕

ว่าด้วย การตรวจ สัตว์พาหนะ

มาตรา ๑๙ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้
หนึ่งผู้ใดได้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เจ้า
พนักงานผู้มีหน้าที่ มีอำนาจที่จะตรวจ สัตว์
พาหนะ ซึ่งผู้หนึ่งผู้ใดใช้สอย หรือเลี้ยง
รักษาไว้ ณ ที่ใด ๆ แต่มีอำนาจที่จะเรียก
ให้เจ้าของนำตัวรูปพรรณ มาตรวจ สอด
กับ สัตว์พาหนะได้ ในเวลาใด ๆ ที่เจ้าพนักงาน
เห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ถ้าเจ้าพนักงานพบสัตว์พาหนะ ที่
ไม่มีเจ้าของเลี้ยงรักษาก็ดี หรือไม่มีตัวรูป
พรรณก็ดี หรือพบ สัตว์พาหนะที่ตัวรูปพรรณ
ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติก็ดี ให้เจ้า
พนักงาน มีอำนาจที่จะคุม สัตว์ แต่ผู้ซึ่งเป็น
เจ้าของสัตว์ หรือเลี้ยงรักษาสัตว์ อยู่ในเวลา
นั้น ส่งให้ศาลพิจารณา ผู้ที่เป็นเจ้าของ
สัตว์ หรือที่เลี้ยงรักษาสัตว์ ในเวลานั้น
จะต้องนำพยานมาพิสูจน์ ให้เห็นจริงว่าเป็น
สัตว์ของตน หรือคนใดมาโดยสุจริต แต่
นำให้รู้ตัวเจ้าของได้โดยแท้ ถ้าผู้ใดมี
สัตว์พาหนะ แต่ไม่สามารถจะชี้แจงให้เห็น

จริงได้ว่าได้มาโดยสุจริต ผู้นั้นต้อง ระวัง
โทษตามรับของโจรผู้ร้าย แต่ศาลมีอำนาจ
ที่จะสั่งให้เจ้าพนักงาน ยึด สัตว์พาหนะเหล่านั้น
ไว้ โฆษณาหาเจ้าของที่แท้จริงต่อไป

มาตรา ๒๑ บรรดา สัตว์พาหนะ ที่ศาล
ได้สั่งให้เจ้าพนักงาน ยึดไว้ โฆษณาหา
เจ้าของนั้น ให้ชำระค่าอาชญากรรม จัด
รวบรวมเลี้ยงรักษาไว้ในที่อันสมควร แต่
ประกาศ โฆษณาการ ให้คนทั้งหลายทราบ
จำนวน แต่ลักษณะ สัตว์พาหนะ ที่ โฆษณาหา
เจ้าของ เมื่อผู้ใดนำพยานแต่หลักฐานมาให้
ศาล พิสูจน์เห็นจริงได้ว่า เป็น สัตว์พาหนะของ
ผู้ใดก็ให้ศาลสั่งให้คืนแก่เจ้าของไป เมื่อ
เจ้าของได้ใช้ค่าเลี้ยงให้ตามสมควรแล้ว

อนึ่งในระหว่างที่เจ้าพนักงานได้เลี้ยงรักษา
สัตว์ไว้ แม้สัตว์นั้นมีเหตุต้องอันตรายหนีหาย
หรือโรคภัยเกิดขึ้น เปนเหตุให้สัตว์ล้มตาย
ลงโดยเจ้าพนักงานมิได้แก่งตั้งนี้ เจ้าพนักงาน
ไม่ต้องใช้ค่า สัตว์นั้น

มาตรา ๒๒ สัตว์พาหนะที่เจ้าพนักงานรักษา
ไว้ โฆษณาหาเจ้าของ ถ้าไม่มีเจ้าของมาคิด
ตามเกินกว่า ๙๐ วันต้องไป จึงให้ชำระค่าอาชญากรรม
มีอำนาจที่จะสั่งให้ขายทอด
ตลาด สัตว์พาหนะเหล่านั้น แต่ให้นายทะเบียน
ทำตัวรูปพรรณให้ผู้รับซื้อไป แม้จะปรากฏ
ขึ้นภายหลังว่า สัตว์ที่ได้ขายทอดตลาดไป
นั้นเป็นของผู้หนึ่งผู้ใด เจ้าของเดิมคงได้
แต่เงินราคา สัตว์ที่ขายทอดตลาด เมื่อได้หัก
ค่าเลี้ยงรักษา แต่ค่าใช้สอยในการขาย
ทอดตลาดเสร็จแล้ว คงเหลืออยู่เท่าใดให้
ให้แก่เจ้าของเท่านั้น จะเอาสัตว์คืนมิได้

หมวดที่ ๖

ว่าด้วย โทษ ที่ต้อง พระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดแก้ไขคำหนังสือคดีแพ่ง ตั้งว่าไว้ในมาตรา ๑๗ มีความผิดต้องระวางโทษครั้ง ๓ เป็นเงินไม่เกิน ๖๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือทั้งจำและปรับด้วย ทั้ง ๒ สถาน ถ้าแก้ตัวรูปพรรณมีความผิดฐานทำหนังสือปลอม

มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่นำตัวพยานมาให้หมายคำหนังสือถึงทนายตามความที่ได้ว่าไว้ในมาตรา ๕ ก็ดี ผู้ใดไม่นำตัวพยานมาให้หมายคำหนังสือถึงทนายแต่รับตัวรูปพรรณตามความที่ได้ว่าไว้ในมาตรา ๖ ก็ดี ผู้ใดพาตัวมาแต่ต่างอำเภอไม่มาบอกนายทนายตามความที่ได้ว่าไว้ในมาตรา ๑๓ ก็ดี หรือผู้ใดแก้ตัวรูปพรรณที่หายได้ แต่ไม่นำมาส่งนายทนายตามความที่ได้ว่าไว้ในมาตรา ๑๔ ก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งเป็นเงินไม่เกิน ๒๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือทั้งจำและปรับด้วย ทั้ง ๒ สถาน

มาตรา ๒๕ ในการเปลี่ยนเจ้าของคดีด้วยประการใด ๆ นอกจากรับมรดก ถ้าไม่มาบอกนายทนายตามความที่ได้ว่าไว้ในมาตรา ๘ เจ้าของเดิม เจ้าของใหม่ ทั้ง ๒ ฝ่ายมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งเป็นเงินไม่เกินกว่า ๒๐ บาท หรือจำคุกเดือน ๓ หรือทั้งจำและปรับด้วย ทั้งสองสถาน

มาตรา ๒๖ ผู้ใดได้รับตัวพยานเป็นมรดก แต่ไม่มาบอกนายทนายตามความที่ได้ว่าไว้ในมาตรา ๘ ก็ดี ตัวพยานของผู้ใดตาย หรือจำหน่ายออกไปนอกพระราช

อาณาจักร แต่ผู้นั้นไม่นำตัวรูปพรรณมาส่งนายทนายตามความที่ได้ว่าไว้ในมาตรา ๑๘ ก็ดี ตัวของผู้ใดมีเหตุคำหนังสือคัดค้านจากตัวรูปพรรณ แต่ผู้นั้นไม่มาแจ้งต่อนายทนายตามความที่ได้ว่าไว้ในมาตรา ๑๖ ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่งเป็นเงินไม่เกิน ๓๐ บาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่กระทำการตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน อันบังคับการชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตามควรแก่ความผิด อยู่ในหมวดที่ ๗ แห่งพระราชบัญญัติ ลักษณะ พยาน ร, ศ, ๓๓๓ นั้นแล้ว

มาตรา ๒๘ การที่จะฟ้องร้องเอาโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ฟ้องได้แต่เจ้าพนักงานรักษาพระอัยการ

หมวดที่ ๗

ว่าด้วยอำนาจทำกฎเกณฑ์รักษา

พระราชบัญญัติ

มาตรา ๒๙ ให้เสนาบดีมีอำนาจที่จะตั้งกฎข้อบังคับเพื่อจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อกฎข้อบังคับนั้นได้ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือว่ากฎนั้นเหมือนเป็นส่วน ๑ ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๐ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย แต่เสนาบดีกระทรวงนครบาล เป็นเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดท้องที่ที่ได้บังคับบัญชา

ประกาศมา ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ร.ศ. ๓๑๙ เป็นวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๑๑๙๕ ในรัชกาลปัตยุมันนี้

อัตราค่าธรรมเนียม

• ค่า กระดาษ ตัว รูปพรรณ หรือ แทน ตัว รูป	
พรรณ	๑๖ อัฐ
ค่า วัดค่า ตรวจ แด ค่า หมายถึง คำหิ รวมกัน	
ข้าง ๒๐ บาท โคกระบือ ต่อ	๑๖ อัฐ
ค่า ตรา แด ค่า เขียน รวมกัน	๑๖ อัฐ
ค่า ม่วย การ พยาน	๑๖ อัฐ

การ พระราช พิธี ฉัตร มงคล

ด้วย การ พระราช พิธี ฉัตร มงคล นี้ นับโดย
 สุริย คติกาล ว่าเป็น สมัย อัน ตรง กับ วัน
 พระบรมราชาภิเศก ใน รัตนโกสินทร ศก ๑๑๙ นี้
 โปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพนักงาน จัด การ ตามเคย
 เช่น ทุก ปี มา

เจ้าพนักงาน ได้ จัด ตั้ง ม้าหมู่ ประดิษฐาน พระ
 ไชยวัฒน์ ประจำ รัชกาล ทั้ง ๕ ณ พระที่นั่ง
 อนันต สยามคม ด้าน เหนือ แด มี เสิง เทียน แด
 พาน พุ่ม ตั้ง ประดับ ม้า หมู่ นำ ม้า หมู่ ตั้ง พาน
 พระ สุพรรณบัตร ต่าง กรม พระองค์เจ้า แด
 เจ้า พระยา ซึ่ง จะทรง พระ กรณาโปรดเกล้าฯ
 ตั้ง ใน คราว นี้ ต่อ ออก มา ข้าง หน้า ตั้ง เครื่อง
 นมัสการ แด พระ แทน ทรง กราบ แด พระราช
 อาศน์ ตาม मुख พระที่นั่ง ด้าน ตอน ออก ข้าง
 หน้า เบื้อง ซ้าย ตั้ง อาศน์ ตั้ง สำหรับ พระ ส่ง
 เจริญ พระ พุทรมนต์ ตลอดจน มา เดียว ด้าน เหนือ
 แด เบื้อง ซวา ตั้ง เก้าอี้ สำหรับ ข้าราชการ
 เฝ้า ทอด ของ รุดี พระบาท ตาม मुख พระที่นั่ง
 ด้าน ได้ ตั้ง เก้าอี้ สำหรับ พระ บรม วงษานุวงศ์
 เฝ้า ทอด ของ รุดี พระบาท บน พระที่นั่ง เสวตร
 ฉัตร ตั้ง เครื่อง ราชกกุธภัณฑ์ แด เครื่อง ทอง
 น้อย พร้อม เสร็จ

วันที่ ๘ พฤศจิกายน รัตนโกสินทร ศก ๑๑๙
 เวลา ค่า พระ ส่ง ๒๐ รูป ที่จะ เจริญ พระพุทธ

มนต์ ณะพระ ที่นั่ง อนันต สยามคม มี พระ ราชาคณะ
 ผู้ใหญ่ แด พระ ราชาคณะ พระครู หัวเมือง
 คณะ เหนือ มี สมเด็จ พระ พุทโธ โฆษาจารย์
 เปน ประธาน ได้ มา นั่ง ที่ พร้อม แด ครั้น
 เวลาทุ่ม เศษ พระบาท สมเด็จ พระเจ้า อยู่ หัว
 เสด็จ กลับ จาก ประพาศ ส่วน ดุสิต มา ประทับ
 ณ พระที่นั่ง อนันต สยามคม ทรง จุด เทียน
 นมัสการ แด สมเด็จ พระ พุทโธ โฆษาจารย์
 ผู้ เปน ประธาน ใน หมู่ ส่ง ถวาย คีต เมื่อ ทรง
 คีต แด หวดง สภา ประเสริฐ กรม พระ อาตถิษณ์
 อ่าน ประกาศ เทวดา จบ แด พระ ส่ง ๒๐ รูป
 เจริญ พระ พุทรมนต์ พระบาท สมเด็จ พระเจ้า
 อยู่ หัว เสด็จ ไป ทรง จุด เทียน เครื่อง ทอง น้อย
 ที่ พระที่นั่ง เสวตรฉัตร แด ประทับ มี พระราช
 คำร์ดี ด้วย พระบรม วงษานุวงศ์ แด ได้ ทรง
 พระ กรณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน เครื่อง
 ราช อิศริยาภรณ์ แก่ พระบรม วงษานุวงศ์ แด
 พระราช ทาน สัญญาบัตร เดือน ยศ กับ เครื่อง
 ราช อิศริยาภรณ์ แก่ ข้าราชการ (ตั้ง จะลง ต่อ ไป)
 พระส่ง เจริญ พระ พุทรมนต์ จบ แด ถวาย
 อติเรก ถวาย พระพร ถา พระบาท สมเด็จ พระเจ้า
 อยู่ หัว เสด็จ ขึ้น เวลายาม เศษ

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน เวลาเช้า พระส่ง
 ที่ เจริญ พระ พุทรมนต์ เมื่อวาน นี้ ซึ่ง จะ ได้
 รับ พระราชทาน ฉันท ใน วัน นี้ ได้ มา นั่ง ที่ อยู่
 พร้อม แด เวลาเช้า ๕ โมง ๑๐ นาที
 พระบาท สมเด็จ พระเจ้า อยู่ หัว เสด็จ ออก
 ทรง จุด เทียน นมัสการ แด ทรง ประเคน สำหรับ
 ส่วน ของ หวดง แก่ พระส่ง แด พระบรม วงษา
 นุวงศ์ แด ข้าราชการ ฝ่าย หน้า ซึ่ง จัด สำหรับ มา
 ถวาย พระส่ง ได้ ประเคน สำหรับ ต่อ ไป ส่วน
 สำหรับ ของ พระบรม วงษานุวงศ์ แด ข้าราชการ